

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1935-1940 &
odaterat : Ep.
L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Falun
Mårbacka-Länne den 2.1.4. 1936.

Kära, älskade.

Så mycket tack för brev. Du blir duktigare och duktigare att skriva för var gång. Det är så roligt att se.

Mårbacka-bilarna med chaufförerna ha varit här och farit igång. De kommo igår klockan halofem och foro klockan åtta idag. Fröken och Maja voro båda lycksaliga att få resa. Herr Kröp med största beredvillighet upp i bilen. Väg-laget lär icke vara farligt,

så att jag tänker att de båda
må lyckligt fram. Fröken
Lundgren har ju varit bättre
till hälsa i dessa månader,
men hon har varit som ett
bortskämt barn hela tiden.
Gerda har varit beundrans-
värt tålig och försökt hålla
honne vid gott lynne, men
hon har inte haft mycket
tack för det. Jag hade aldrig
trött, att Fröken L. skulle vara
så långvarigt obehaglig. Men
hon ^{har} förslås varit sjuk.

Eva Audin blir 50 år och
torsdag. Elin Wägner ringde
på i lördags och frågade om

jag ville vara med om en
salning för att inköpa en gem-
mal bok och Uppsala. Jag skicka-
de idag femtan kr. På födelseda-
gen får jag väl telegrafera.
Någon fråga om salning för dig
har inte anhörts i den här staden,
men egentligen undrar jag om
det inte vore bäst för dina vän-
ner här att de finge göra en liten
insamling. Det är ju så billigt
och bekvämt. De brukar inte läm-
na mer än två eller tre kronor,
säger Gerda. Men vi har sann-
sagt ingenting hört.

[Medan jag talar om födelse-
dagen, så undrar jag om du

[skulle ta mycket illa upp, om
jag inte kommer själo och gratu-
lerar på 75 årsdagen. So, det är
så, att jag ville så gärna skriva
och det går långsamt, och det är
inte bra att ryckas från det som stäl-
lit till lite andra. Och jag behöo-
de så väl förtjäna litet, för livet
har blivit så besynnerligt dyrt
för mig. Säg, att du förstår och för-
låter. — Jag har tänkt, det är
ju dumt förstås, ty en födelsedag
måste ju firas på sin givna
dag, men skulle vi inte kunna

21.4. 1936

[na ha en lite efterfirring
på Mårbacka i augusti, "då
mätterna äro vita av mäll-
sken." Vi skulle ta oss en ledig
dag, åka bort i bil, icke så,
att vi bli trötta, men ändå så,
att man känner sig fri och ledig.
Och så skulle vi låtsas, att
det vare din hedersdag, bare
icke detta fiut?]

Så mycket det är att skriva
om! Jag tycker, att det var ett
utmärkt förslag med dina
uppteckningar. Det vare väl

riktigt rätt av dig, och en
nyttig motvikt till det där
andra.

Även så skulle jag nämna,
att Ebba Dybeck var nog bygg-
lig att komma på visit för ett
par dar sedan. Hon bad särskilt,
att jag skulle hälsa till dig, Hon
såg ut som vanligt, men hon
nämnde ett par ord om att hon
hade varit sjuk.

Det regnar och snöar ibland
stora flingor, som göra
mark och träd vita.

Och en förvål, käraste väv.
Gerda och Helene hälsa!

Die alltid, Selma.